Вертатись пізно.
Вже гра – як битва…
На зміну пісні
Прийшла молитва.

Сніги заснули
Під гру на лютні.
Уже минуле
Стає майбутнім.

Душевне серце
Зробилось дзвоном.
Є сто інерцій.
Одна корона,
Одне кохання,
Одне безгрішшя.
І мить остання
За міт миліша.
За мед світліша,
За біль чесніша –
Найбільша тиша,
Остання тиша.

Там вітер вічний,
А зірка смертна.
Сорочка свічки
Об світ подерта.

Вертатись пізно,
Бо гра – як битва…
На зміну пісні
Прийшла молитва.